

Идолопоклонство

Еремия 2:4-13

Скъпи братя и сестри,

в наше време се наблюдава пренасищане с окултни практики. По всяка втора телевизия ефирното време е заето от врачки, астролози, нумеролози. Притеснително е да чуеш колко хора се обаждат на тези хора за да търсят разрешение на своя проблем. По-притеснителното обаче е, че все повече хората започват да разчитат на този род дейности дори и за това да се настроят за деня, който им предстои. Все повече хора не излизат от вкъщи преди да са прочели хороскопа си. Хората дори ходят на врачки и запитвачи на зли духове за да оправят проблемите в своя живот. Все повече и повече хора разменят истината за лъжи. Дори нека отида по-далеч – изключително е модерно в момента известните политици да си имат лични врачки. Един особено ярък пример за това е Силвио Берлускони, чиято лична врачка дори е българка. Но да не се залъгваме, това не е нещо ново – 8-ми стих го показва много добре. Не бива да се изненадваме прекалено ако чуем такава информация от някъде. Бог ни е предупредил, че това ще се случва.

Библията определя този род дейности, окултните практики, като мерзост пред Господа. В Старият завет за Бог те бяха толкова омразни, че Той не пестеше средства за да се справи с тях. Бог беше казал - такъв, да бъде убит с камъни. В Новият завет нещата не стоят по различен начин. В Новият завет виждаме много примери на действието на нечисти сили. Спомнете си за човека в Гадаринските предели. Или пък случая когато апостол Павел изгони предсказвателният дух от слугинята в Тиатир. Не винаги обаче това става доброволно. Или съзнателно. Може някой да е казал, че ходенето при врачка е помогнало. Или просто защото е чул, че така се прави. Това е особено валидно днес. Удивително често, лично аз чувам, когато някой човек има проблем, да го пращат на тази или онази врачка. А може просто този човек, който прибягва до услугите на врачка никога да не е чул за пагубното влияние, което това оказва върху неговата душа. Такъв човек трябва да знае, че всъщност това е нещо зло пред Бога и да чуе спасителното послание, че чрез помощта на Бог той може да избегне наказанието, което следва. Защото ако трябва да бъдем честни, наказанието което заслужаваме за това е смърт. Тя може да не настъпи веднага, но по този начин обричаме нашият дух на смърт, нещо което никога не е било в плановете на Бога.

Може би тук е моментът да засегна следният въпрос. Има едно място в нашето сърце, което копнее по духовното. Има едно място, което нищо не може да го запълни освен Бога. Именно заради това хората толкова много се впускат в най-различни духовни начинания – йога, източен мистицизъм, трансцендентална медитация – все неща, които доставят някакво духовно удовлетворение. Друг е въпроса, че това е само временно. И това е така, защото Бог Отец е запазил това място в нашето сърце само за Себе Си. И нищо друго, независимо колко е духовно, не може да го замести там. Това място в нашето сърце не би могло да бъде запълнено от нищо друго. Само Бог. Спомнете си времето, което имаше Адам с Бога при вечерният ветреца в Едемската градина, нали? Точно това имам предвид. И колкото и да са духовни тези неща, които изброихме, те не могат да донесат удовлетворението, което носи близкото общение с Бога. Задълбочавайки се в тези „духовни“ начинания само вредим на самите себе си, нищо повече.

Това ми напомня за една история: Имало преди много време един цар, който бил благословен от Бога. Наистина благословен. Царството му преуспявало. И въпреки, че този цар имал всичко, което можел някога да иска, сякаш това не му било достатъчно. В края на своя живот този цар се възползвал от услугите на една магьосница. Историята завършва със смъртта на същият този цар. Това което научава от посещението си при магьосницата е само едно – времето на своята смърт. Този цар е бил един от най-успешните царе на Израил – Саул. Той престъпи Божият закон и се допита до една магьосница. От това време насетне Саул вече беше загубил одобрението на Бог. След това той намери смъртта си на бойното поле. Но в текста, проблема на Бог не е толкова с хората, които се занимават с идолопоклонство, а по-скоро с хората от Неговият народ, които са се осмелили, да се занимават с това. И това виждаме от историята със Саул.

Явно за Бог няма нищо по-нелогично от това. Няма нищо по-нелогично да си бил свидетел на великите дела на Господа и след това по своя собствена воля да се обърнеш към богове, за които знаеш, че не са богове. В текста от Еремия, който прочетохме Бог пита - Каква неправда намериха в мен бащите ви? С други думи - Недоумявам защо се отдалечиха от мен бащите ви?! Не мога да си го обясня. Библията казва, че хората от Божият народ станаха суетни и бягаха след суетата. В Библията думата суета се използва за пустота, безплодие, безполезност. С други думи по времето на Еремия, Божият народ беше станал духовно пуст, неплоден, безполезен. Те отхвърлиха Бога и приеха всичко това, което не ползва, което няма смисъл.

Много е важно да разберем, защо за Бог идолопоклонството и окултизма бяха такава мерзост. Истината е, че и идолопоклонството, и окултизма ни отделят от Бога. Те ни правят нечувствителни за Неговият глас. Днес ще се спра повече на проблема окултизъм. Думата окултизъм идва от латинската дума *occultus*, която означава скрит, покрит. Всъщност всяка една окултна практика е свързана с духовният свят. На човек

не е дадено да знае и да вижда директно какво се случва в света, който Бог е скрил от нас – духовният свят. Но докато чрез Божиите служители избраният народ на Бога има позволен достъп до духовният свят, всички окултни практики са един вид непозволен, неоторизиран достъп до този свят. Ще ви задам един въпрос – ако се опитате да влезете в президентството без името ви да го има в списъка, ако опитате непозволено влизане, какво ще се случи с вас? Принципа тук е същият, Бог одобрява само и единствено достъп до духовният свят чрез Негови служители. И има и причина за това. Когато има неразрешен достъп до духовният свят, нематериални същества от този свят имат право да навлязат непозволено в реалният свят. Ако отворим врата от нас към духовният свят, означава, че достъпа не е само в едната посока. Достъпа ще е двупосочен. Духовните сили свързани с тези окултни практики ще имат пълното право да работят в живота на човека, който се е отдал на това. Тогава тези духовните сили имат възможността да влияят на душевността на човека. Дори още повече, Сатана направо ще те унищожи чрез достъпа които си му осигурил. Не е учудващ факта, че има толкова много психически заболявания. Има увеличение и на броя на самоубийствата. Все по-голяма част от младите хора се замислят за самоубийство. В голяма степен тези факти са свързани с окултизма, които се практикува от обществото. И това няма да остане ненаказано - Бог в 9-ти стих казва „Аз ще се съдя с вас, казва Господ, и с внуците ви ще се съдя защото посетете Китимските острови и вижте, пратете в Кидар и разгледайте внимателно, и вижте, ставало ли е такова нещо?”(Ер. 2:9) Бог разкрива тук още един аспект от отношението си към окултизма и идолопоклонството – това е проклетие което остава през поколенията. И то не само към директния потомък, тоест сина. Дори и в потомството след това ще има отражение. И то сериозно отражение ако съдим по това което четем в текста – сам Бог ще се съди с нас. А не е ли достатъчно това, че младите хора са объркани и мамени от Сатана? Дори по това време в което Еремия дава Божието слово към евреите, не е имало такъв случай народите да отстъпват, да се отдалечават от своят бог и да тръгват след друг. И Китимските острови и Кидар са земи в които подобни практики са били на почит. За Кидар, който е наследник на Исмаил дори се знае, че „Те бяха народ многоброен и силен, не с похвално име”(Пс. 120:5). Многобройни са били случаите обаче в, които Божият народ се е отклонявал от Господа и са тръгвали след чужди богове. С право Бог казва „ужасете се, небеса, поради това, настръхнете, смутете се премного“. Много е важно да разберем, че Бог има противник, който ни желае единствено и само смъртта. Сатана има една единствена цел, да ни държи далече от Бог, дори да ни унищожи чрез всевъзможни методи и част от тях са идолопоклонството и окултизма. Библията свидетелства, че всяко нещо което отнема от времето ни за Бога, е идолопоклонство – отдалечаване от Господа. Чрез окултизма обаче, както казахме по рано, Сатана има законното право да действа в живота на даден човек, да прави с него каквото си пожелае. В това число да погуби живота му ако има позволенията на Бога.

В последният стих на пасажа от книгата на Пророк Еремия, втората глава, Бог казва „две злини стори Моят народ: изоставиха Мен, извора на живите води, и си издълбаха водоеми, пукнати водоеми, които не могат да държат вода.” В този стих Бог обобщава какви всъщност бяха прегрешенията на Неговият народ. И те никак не бяха малки, никак не бяха маловажни. От една страна Божият народ изостави своя Бог. Това само по себе си е ужасно. Ужасно, защото дори и езическите народи не го правиха. Дори народите, чийто богове не бяха богове, никак не бяха склонни да изоставят своите божества. От друга страна Божият народ избра да си направи „водоеми, пукнати водоеми които не могат да държат вода.” Божият народ не само, че изоставя Надеждата си, своя Бог, но и решава да тръгне след други богове. Нещо, което те правиха доста често. Именно това са пукнатите водоеми. Бог сравнява чуждите богове с пукнати водоеми. Водоеми които не могат да задържат вода. Докато Бог тук за себе си казва, че е Извора на Живите Води. И именно такъв е Той за нас. Дори на пръв поглед се вижда, че размяната е тип кон за кокошка. Размяната е извор със жива вода, Който е Бог за пукнати водоеми, които са фалшивите богове.

Но дори и тогава Бог не е затворил всички пътеки, които водят назад към Него. Бог в своята голяма милост дори и когато Неговият народ се е отдалечавал от Него, Той с търпение ги е чакал да съжалят за това което са сторили и да се обърнат отново към Него. Добрата новина е, че единствено чрез Бога, Когото следваме, можем да се спасим от влиянието, което окултизма би могъл да има върху нас. Чрез благодатта на Бога и чрез вяра в това, което Той е приготвил можем значително да ограничим действието на духовни сили върху нас. Истината е, че Сатана иска да останем на тъмно относно този въпрос, но в Йоан 12:46 се казва така : *Аз дойдох като Светлина в света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мен.*“ Исус Христос за това дойде на света, да ограби Сатана от оръжията му. Христос се качи на кръста за да не умрем ние. За да не живеем под робството на Сатана от тук нататък. Христос възкръсна от смъртта за да имаме вечен живот чрез Него и по този начин да сме победители заедно с Него в победата му над Сатана. Да имаме победа в скъпоценната Му кръв. Което ми напомня за следната история. В малко градче в Ню Ингленд живял един пастор на име Джордж Томас. Една неделна сутрин по време на Възкресение Христово той влязъл в църквата, като носел със себе си ръждясала, огъната стара клетка за птици и я сложил до амвона. Всички погледи били насочени към него въпросително. Пастор Томас започнал да разказва: "Вчера се разхождах из града, когато видях един младеж да върви срещу мен и да размята една клетка. В клетката имаше три малки полски птички, които трепереха от студ и страх. Аз спрях момчето и го попитах: "Какво има вътре, синко?" "Само няколко стари птици" - отвърна той. "Какво ще правиш с тях?" - го попитах. " Ще ги отнеса вкъщи и ще се позабавлявам с тях."- ми отвърна. "Ще ги дразня, ще отскубна перата им и ще ги накарам да се бият. Наистина ще се забавлявам." "Но рано или късно тези птици ще ти омръзнат. Какво ще правиш тогава?" "О, имам няколко котки." - отвърна момчето. "Те обичат птици. Ще им дам да ги изядат." Пасторът замлъкна за момент. "Колко искаш за тези птички,

синко?" "Ъ?! Защо ги искате, господине?. Това са само някакви полски птици. Не могат да пеят. А дори не са и красиви!" "Колко?"- пасторът попитал отново. Момчето сметнало пастора за луд и казало: "Десет долара." Пасторът бръкнал в джоба си и извадил една десет доларова банкнота. Поставил я в ръката на момчето. И за миг момчето изчезнало. Пасторът вдигнал клетката и внимателно я поставил в края на алеята, където имало едно дърво и едно място, обрасло с трева. Той отворил вратичката и като започнал нежно да почуква по решетката, убедил птичките да излязат и ги освободил. Това обяснило празната клетка на амвона, а след това започнал да разказва следната история.

Един ден Сатана и ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС разговаряли. Сатана току що се бил върнал от Едемската градина и започнал да се хвали и перчи: "Току що хванах много хора. Поставих им капан, изпитана клопка, на която знаех, че няма да могат да устоят!" "Какво ще правиш с тях?" - попитал ИСУС. Сатана отвърнал: "О, ще се позабавлявам! Ще ги науча как да се женят и развеждат, как да се мразят и обиждат, как да пият, да пушат и да псуват. Ще ги науча как да създадат оръжия и бомби и да се избиват един друг. Наистина ще се позабавлявам!" "И какво ще правиш с тях след това?" попитал ИСУС. "О, ще ги убия." - отвърнал гордо Сатана. "Колко искаш за тях?" - попитал ИСУС. "О, не ти трябват тези хора. Не са добри. Ще ги вземеш, а те ще Те намразят. Ще плюят върху Тебе, ще Те проклинат и ще Те убият. За какво са ти?" "Колко искаш за тях?" - попитал ИСУС отново. Сатана Го погледнал и отвърнал презрително: "Всичката Твоя кръв, сълзи и Твоят живот." ИСУС отвърнал: "ДАДЕНО!" Тогава Той платил цената.

Скъпи братя и сестри, нека се пазим от идолопоклонство и окултизъм, на първо място защото нашият Господ Исус Христос умря на кръста за нас, за да не погинем. На второ място заради самите себе си, защото въвличайки се в идолопоклонство и окултизъм ще се отдалечим от Бога, Извора на нашият живот. И не на последно място защото откланяйки се в посока идолопоклонство и окултизъм рано или късно ще загубим живота си. И това не е преувеличение. Не са малко случаите на провалени животи след като хората са прибегнали до услугите на врачки. Нека Бог да ни благослови и да ни дава увереност, че не сме в тъмнина, но сме осветени от Него. Амин!